

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Tả lại dòng sông mùa lũ quê em lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Tả lại dòng sông mùa lũ quê em lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Tả lại dòng sông mùa lũ quê em lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Tả lại dòng sông mùa lũ quê em số 1

Lũ trẻ con đang chơi mấy trò chơi dân gian trên bờ đê. Vì mấy hôm nay trời mưa suốt, bão lũ liên tục nên cỏ xanh mướt đọng nước, đàn bò tha hồ ăn trên những dải đê còn lũ trẻ cũng vì thế mà nhàn rỗi ngồi chơi ô ăn quan, chơi ùng, chơi nhảy dây... Sau cơn bão trời cao hơn, trong trẻo hơn, không có nắng, gió mạnh hơn, mọi thứ đều trở nên tươi xanh riêng chỉ có dòng sông như hờn trách ai mà đục màu đất. Ngôi làng được che chắn bởi một con đê dài, cao cho nên trong làng không bị ảnh hưởng gì của lũ. Riêng chỉ có con sông khác thường.

Ngắm nhìn dòng sông từ trên con đê anh dũng và kiên cường ấy trông dòng sông như một người con gái với đường cong mềm mại khoan thai nhẹ nhàng. Chốc chốc hai con thuyền đi cùng chiều cách nhau chừng mấy mét và một con thuyền lớn đang đứng yên hút cát lên, nom xa như một mặt cười tươi tắn. Hai con thuyền nhỏ như hai đôi mắt to tròn dễ thương. Vì lũ về cuốn nước từ vùng này qua vùng khác, từ sông nhỏ sang sông lớn ra biển cả cho nên cá tươi cũng cứ vẫy theo dòng. Thỉnh thoảng những con cá thân bạc trắng lại quẫy đuôi tung mình lên không trung cách mặt nước khoảng chừng vài xăng ti mét rồi lại nhanh chóng buông mình rơi tự do xuống nước. Có vẻ chúng đang chơi đùa với nhau, đang vẫy vùng tự do với nước. Đường như mấy con cá ấy vui vẻ khi mùa lũ về, với nguồn nước lớn, nguồn thức ăn tự nhiên cũng theo dòng như chúng mà bỗng dưng nhiều lên. Gần đê là một con bãi, may mắn sao khi mùa bão lũ kéo về những người nông dân đã nhanh chóng thu hoạch hoa mùa. Nước dâng lên đến tận chân đê, ôm lấy chân đê như muốn dâng cao lên nữa. Nước con sông như muốn vượt lên con đê giống như Thủy Tinh muốn chiến thắng Sơn tinh trong truyền thuyết xưa vậy. Nhưng kết quả cũng giống như truyền thuyết, dù nước có cố gắng dâng cao nhưng cũng chỉ ngập được bãi bờ chứ không thể nào vượt qua con đê ấy.

Hôm nay màu nước dòng sông thật khác lạ. Bình thường khi trời có nắng màu nước hơi vàng một chút, cái ánh vàng giống như là cát vàng lấp lánh vậy. Còn khi trời chuẩn bị có mưa xuống, màu nước trong ánh bạc lạnh lùng. Mùa lũ về màu nước cũng thay đổi khá rõ, nó có màu nâu của đất pha thêm màu vàng của cát. Bất kỳ ai ngắm nhìn dòng sông lúc này cũng có cảm nhận nước sông giống như màu mắt của người thiếu nữ đã cố tình trang điểm để thu hút người bạn đời của mình vậy.

Trên dòng sông ấy, những con thuyền tiếp nối đuôi nhau như một con dòng khổng lồ. Nó đang vươn mình ra quãng tám lưới và kéo về những con cá to thân bạc trắng. Trên bãi ngập, những người bố thân thương thân hình to lớn đem một cây chuối ra cho con mình ôm vào đó để tập bơi. Những đứa trẻ con tràn như nhộng thoải mái, thích thú tập bơi, đôi mắt chúng ánh lên một niềm vui thú tinh nghịch.

Lũ bão là thiên tai của trời đất, nó có thể làm hại và ảnh hưởng đến cuộc sống của con người nhưng đồng thời con người cũng nhận ra bao nhiêu điều hấp dẫn sau những cơn bão lũ. Giống như cuộc đời cũng vậy, khi ngoảnh đầu nhìn lại những gian khổ mình đã bước qua, con người thường nhận ra nhiều bài học mới và những niềm vui mới.

Bài văn Tả lại dòng sông mùa lũ quê em số 2

Quê tôi nằm trên một triền đê ở ven sông Hồng. Buổi chiều, vào những ngày hè oi ả, cả lũ nhóc chúng tôi lại rủ nhau ra sông tắm mát. Hàng chục đứa hò reo lặn ngụp, trêu đùa nhau náo loạn cả một khoảng sông. Những ngày đó dòng sông hiền lảm, cứ lặng lẽ trôi, trên mặt sông những con sóng nhỏ nối tiếp nhau xô nhẹ vào bờ, và tiếng sóng vỗ ì oạp vào bờ nghe rất vui tai. Trong những ngày đó thôn xóm hai bên bờ sông rất vui, ngày ngày, họ ra sông gánh nước, giặt giũ, và ở những bãi

bồi ngô xanh biêng biếc, trông mát cả tầm mắt. Trên bến đò người và xe qua lại tấp nập. Cuộc sống thật thanh bình và nên thơ.

Thế nhưng con sông không phải lúc nào cũng hiền hoà- những ngày đó. Vào ngày mưa lũ, sông như trở mình sau những ngày lim dim ngủ. Sau một thời gian mưa lớn, không biết nước ở đâu bỗng đổ đầy ắp dòng sông, nước dâng cao, lúc đầu mấp mé bờ, sau có khi còn dâng lên phủ kín cả ngô, khoai. Cả dòng sông lúc này là một dải nước lớn, mênh mông đục ngầu. Những con sóng như hàng trăm con rồng lớn oằn mình quẫy đạp như muốn nuốt chửng tất cả làng xóm. Ngô khoai may mắn vừa mới thu hoạch xong nếu không khi nước lũ rút thì còn trơ ra cát và bùn. Và đêm nằm nghe như tiếng thở mạnh, lúc thì phò phò lúc réo gào.

Làng mạc ven sông như xơ xác hơn sau những trận gió mưa lớn và đứng bên con sông đang trở mình thì làng xóm càng trở nên nhỏ bé và mỏng manh hơn. Cây cối ngã nghiêng theo những trận gió, mới chỉ hôm qua thôi chúng thật tươi xanh, mơn mớn sức sống thế mà chỉ qua một trận bão lũ, tất cả đều trở nên tiêu điều xơ xác. Dân trong làng ngày ngày ngóng ra sông mong nước nhanh rút. Tàu thuyền chần chụi với những con sóng đang réo gào. Những chiếc tàu chở hàng vốn to lớn như vậy mà cũng trở nên nhỏ bé yếu ớt trước những con sóng đang uốn lượn, gồng mình lên như tức giận.

Nhìn từ xa dòng sông như đang được nấu sôi, màu đỏ quạch khác hẳn với màu nước trong trẻo thường ngày, những cột sóng oằn mình dâng lên rồi hạ xuống, có lúc tung cao, bọt trắng xóa. Những ngày ấy dòng sông không bao giờ ngủ, nó luôn nhăm nhe, dọa nạt con người. Nó khiến con người luôn sống trong lo sợ. Con đê có sứ mệnh phải ngăn chặn những cơn tức giận của dòng sông, vậy mà có chỗ đã không thể kháng cự được, mình nó đã bị sóng ăn nham nhỡ, có nguy cơ vỡ. Ai ai cũng hoảng sợ. Trước nguy cơ đó ban chỉ huy phòng chống lụt bão đã huy động rất nhiều người mang theo những bao tải đồ đạc và giúp sức cho đê bảo vệ được cuộc sống của dân lành. Đối với lũ trẻ chúng tôi, dòng sông lúc này không còn đáng yêu như trước. Chiều chiều chúng tôi chẳng còn đắm mình trong vòng tay êm ả của sông. Chúng tôi cũng như bao người khác lo lắng cho ngôi nhà, cho ngôi làng thân yêu của mình.

Những ngày mưa lũ mẹ tôi không ra đồng được, mẹ ngồi trước cửa nhà, mắt dõi ra xa đầy lo âu. Tôi ngồi bên mẹ lặng im. Mẹ ôm tôi vào lòng an ủi và cũng chính là tự nhủ với mình;

– Rồi sẽ qua thôi con ạ. Chắc chỉ chiều nay nước sẽ rút.

Và thật bất ngờ cứ như có phép lạ. Đến trưa mưa bắt đầu ngừng rơi, nước sông cũng không dâng lên cao nữa. Và chẳng mấy chốc nước sông đã rút hẳn cảnh vật lại trở về như cũ nhưng xơ xác như sau một trận đánh. Hôm sau nắng đã trải dài trên sông.

Dòng sông lại trở về bản chất hiền lành. Người dân quê tôi lại vui vẻ trở về với công việc thường ngày. Sau lũ, người ta thi nhau ra vớt củi, vớt gỗ trôi từ thượng nguồn về, và cá tôm cũng như nhiều hơn. Đất đai cũng màu mỡ hơn báo hiệu một mùa bội thu sắp tới. Tàu thuyền lại tấp nập trên bến bãi. Bọn trẻ chúng tôi lại đưa nhau ra bãi bồi đá bóng, tắm sông. Dòng sông quê tôi đâu có lúc nổi giận và khó hiểu song với chúng tôi đó là một nơi vô cùng lí tưởng, mai này dù có xa quê bao lâu chắc tôi vẫn không thể quên được con sông này và sẽ nhớ nhất là dòng sông những ngày mưa lũ.